

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та
правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної
аграрної комунікації**

21 жовтня 2021 року

Біла Церква
2021

Поруч з господарським судочинством, яке задовольняє якісне вирішення господарських земельних спорів, законодавець передбачив два способи здійснення форми третейського судочинства. По-перше, здійснення третейського судочинства на постійно діючій основі, так звані постійно діючі третейські суди та, по-друге, третейські суди для вирішення окремого (конкретного) господарського спору. У юридичній сфері їх називають суди «ad hoc» [3].

Відзначимо, що третейський суд завжди виступає як незалежний арбітр. Обрані до такого суду судді ретельно аналізують спірні питання конфлікуючих сторін і пропонують власне (незалежне) розв'язання спору, шляхом ухвалення рішення, альтернативного судовому.

У своїй діяльності третейський суд керується Конституцією України, Законом України «Про третейські суди», іншими законами, нормативно-правовими актами, міжнародними договорами України, та власним внутрішнім регламентом. Останнє правило стосується постійно діючих третейських судів [2].

Різниця у процесуальних підходах та різниця між третейськими судами і судами загальної юрисдикції виявляється у наступному. Третейські суди розглядають справи та вирішуються спори на основі письмової третейської угоди між сторонами процесу. Це свідчить у першу чергу про вільний спосіб вибору арбітра, що забезпечує рівність у доступі до правосуддя за власним вибором. По-друге, рішення (ухвали) третейських судів не ухвалюються іменем України. На наше переконання така норма, з одного боку, є перепорою для швидкого та ефективного виконання рішень третейських судів, з іншого забезпечує процесуальну незалежність третейського суду.

Варто звернути увагу на певні процесуальні ризики: якщо одна із сторін не уважно вивчає третейську угоду і нехтує таким третейським «застереженням» (або не розуміє його значення при укладанні договору), то акцептувавши третейську угоду та підписавши її може потрапити у не вигідне становище стати і стати заручником іншого судового спору за зустрічним позовом.

Відмітимо переваги третейського суду. По-перше, суд здійснює судочинство на договірній основі. По-друге, процес розгляду справи не є «затягнутим» і відбувається відносно швидко. По-третє, рішення третейського суду є кінцевим та остаточним. По-четверте, виконання рішення третейського суду здійснюється через державні органи виконавчої служби.

Підбиваючи підсумки вважаємо, що процесуальна ефективність альтернативних способів вирішення земельних спорів в третейському суді може з'явитись у випадку внесення змін до чинних процесуальних законів, а саме до цивільного, земельного, господарського процесуальних кодексів, де визнають альтернативність вирішення таких спорів третейськими судами.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Словник іншомовних слів. URL:<https://www.jnsm.com.ua/cgi-bin/u/book/sis.pl?Qry=%25C0%25F0%25E1%25B3%25F2%25F0%25E0%25E6>
2. Закон України «Про третейські суди» від 11 травня 2004 року № 1701-IV. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#top> (дата звернення 01.10.2021)
3. Вільна енциклопедія «Вікіпедія». URL:https://uk.wikipedia.org/wiki/Ad_hoc

УДК159.88(075.8)

ЄФРЕМОВА І.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет
efrem.irina@gmail.com

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ

Анотація: в статті досліджено основи правового регулювання права на надання психологічної допомоги шляхом проведення психологічного консультування. Зроблено аналіз положень практики європейських країн

законодавчого визначення термінологічних, методичних та практичних аспектів надання послуг з психологічного консультування.

Ключові слова: психологічне консультування, право на психологічне здоров'я, законодавство про психологічну допомогу.

Діяльність консультанта-психолога в Україні полягає в наданні необхідної психологічної інформації, повідомлення про психологічний аспект проблеми із якою звернувся клієнт, досягнення психології та її галузей, що можуть бути використані для вирішення проблемного питання.

Держава зацікавлена у встановленні можливостей ефективної реалізації громадянами права на психологічне здоров'я, що є складовою частиною фізичного здоров'я в цілому.

Для цього, за відсутності спеціалізованого закону «про психологічну допомогу», або ж, як у країнах Європи «Про психологію», «Про психологічне консультування» та ін. На державному рівні системи застосування методів психологічної і психотерапевтичної допомоги на засадах доказової медицини та на основі підтвердження їх надійності та доведеності Міністерство охорони здоров'я України розробило та винесло на громадське обговорення проєкт наказу «Про затвердження Порядку застосування методів психологічної і психотерапевтичної допомоги». Винесений на громадське обговорення ще у 2019 році проєкт Наказу МОЗ, повинен був вдосконалити та доповнити вже існуючий Наказ МОЗ «Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу» прийнятого 15.04.2008 р [1].

Зазначений Наказ не дає повного визначення понять, які мають досить суттєвий вплив на поняття, зміст, види психологічної допомоги, які можуть дати ясність і розуміння для особи, до якого фахівця їм краще б було звернутися. Також Наказ не містить особливих вимог до професійної освіти чи отримання спеціалізованої кваліфікації за окремими напрямками діяльності.

Ринок психологічних послуг досить активно розвивається особливо останнім часом, коли як психологів, які пропонують послуги щодо психологічного консультування так і людей, які потребують психологічної допомоги стає все більше. Слід зазначити, що психологи працюють виключно із здоровими особами, які попали у ті чи інші складні життєві обставини, на відміну від психіатрів, які допомагають вже за допомогою медикаментозних методів і використовують методики медичного лікування психіатричних розладів.

Право на психіатричну допомогу є чітко врегульованим законодавством України через спеціалізований Закон України «Про психіатричну допомогу» [2]. Однак, зазначений Закон не врегульовує питання щодо порядку здійснення діяльності з психологічного консультування.

Пункт 1 Наказу про порядок застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу визначає, що психологічна допомога – надання допомоги особі із застосуванням методів психологічної допомоги чи психотерапевтичної допомоги, у формі психотерапії, психологічного консультування, психологічних втручань низької інтенсивності, першої психологічної допомоги або кризового психологічного консультування.

Із визначення вбачається, що психолог має бути обізнаним у методах психологічної допомоги, визначаючи що проводиться може у формі психологічної терапії, психологічного консультування, а такі методи потребують набуття психологом спеціальних знань, а так і відповідної освіти, порядку підвищення свої кваліфікації, компетентності і набуття практичних навичок. Однак, відсутність правового визначення поняття психологічна терапія, а саме у чому полягає відмінність від медичних понять терапевтичних методів.

Наразі у всьому світі йде перегляд саме правових, законодавчих, нормативних засад надання психологічної допомоги. Оскільки питання збереження психологічного здоров'я є пріоритетним напрямком розвитку держав у всьому світі.

Так, наприклад, у Польщі Закон «Про професію психолога та професійне самоврядування психологів», який діє з 2001 року, наразі переглядається, оскільки, як зазначають практикуючі психологи, професія психолога відповідає ознакам професії суспільної довіри, зазначеним у ст. 17 Конституції Польщі. Нинішній правовий статус практикуючих у цій професії є непослідовною і сприяє зростанню зловживань у сфері психологічної практики, а також, останнім часом і у навчанні студентів факультетів психології відслідковується недостатнє надання інформації. Відсутність системного регулювання професії психолога в Польщі становить серйозну загрозу для психічного здоров'я суспільства.

Такі ж причини притаманні і Україні. Неврегульованість правових засад здійснення господарської діяльності в сфері психологічного консультування, порядок набуття статусу практикуючого психолога зумовлюють необхідність прийняття Закону «Про психологію та психологічну діяльність», який би врегулював би особливості діяльності психолога, особливості формування самоврядування психолога, тривалий час стримується в Україні. Є складнощі у створенні проекту Закону, оскільки проходять тривалі дискусії по ключовим питанням, щодо формуванню основних принципів проведення психологічної допомоги, а саме головне об'єднання задля спільної мети, а не для лобіювання інтересів окремих організацій які надають послуги з психологічного консультування.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу. Наказ МОЗ № 199, від 15.04.2008 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0577-08#Text>
2. Про психіатричну допомогу. Закон України від 22 лютого 2000 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-14#Text>
3. Uchwała XXXV Zjazdu Naukowego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Regulacji wykonywania zawodu psychologa w Polsce (podjętadnia. 18 września 2014 r.). URL:[http://www.poznan-ptp.pl/?ustawa-o-zawodzie-psychologa-i-samorzadzcie-zawodowym-psychologow-\(nowa-informacja-z-20-marca-2020-r.\)](http://www.poznan-ptp.pl/?ustawa-o-zawodzie-psychologa-i-samorzadzcie-zawodowym-psychologow-(nowa-informacja-z-20-marca-2020-r.)),59

УДК 378.147=161.2

РОМАН Л.А., канд. філол. наук

СКРИПКІНА Є.Ю., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ЗБАГАЧЕННЯ СВІТОГЛЯДУ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА КАФЕДРІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МІЖНАРОДНОГО НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ БНАУ

У дослідженні висвітлено переваги навчання української мови через залучення до здобутків національної культури, історії, звичаїв та традицій українського народу.

Визначено, що такий підхід сприятиме збагаченню світогляду, культурному та професійному самовдосконаленню, оперативній орієнтації іноземних студентів у науковому, соціальному та культурному житті українського суспільства.

Ключові слова: українська мова як іноземна, світогляд, іноземний студент, БНАУ.

Навчання української мови як іноземної через вивчення феномену національної культури, літератури та історії формує умови для крос-культурного діалогу, міжкультурного спілкування і взаєморозуміння іноземних громадян – слухачів мовних курсів. Як показує практика, на формування лінгвосціокультурної компетенції іноземця впливає цілий комплекс чинників: світосприйняття, соціальні взаємовідносини, релігія, засоби спілкування, мова тощо. Якщо для носія рідної мови формування вербальних та невербальних структур відбувається в процесі соціалізації, то для слухача, який вивчає українську мову як іноземну, дуже важливим є формування навичок і стереотипів мовленнєвої та культурної поведінки як